

Prof. dr hab. n. med. Ewa Mrukwa-Kominek
Katedra Okulistyki;
Klinika Okulistyki Katedry Okulistyki WNMK
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego
w Katowicach

Katowice 24.01.2022

OCENA

osiągnięcia naukowego ujętego mianem

„Skuteczność i profil bezpieczeństwa łączonych operacji przeciwjaskrowych”

oraz dorobku naukowego, osiągnięć dydaktycznych i organizacyjnych

*dr n. med. Joanny Konopińskiej starszego asystenta w Klinice Okulistyki Uniwersyteckiego
Szpitala Klinicznego, Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku.*

Ocena dorobku naukowego Joanny Konopińskiej przeprowadzona została na podstawie przedstawionej dokumentacji obejmującej: autoreferat, wykaz opublikowanych prac naukowych oraz osiągnięć w pracy naukowo-badawczej, osiągnięć dydaktycznych, analizę bibliometryczną publikacji potwierdzoną przez Dyrektora Biblioteki Głównej Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku wraz z własną kwerendą bazy Web of Science oraz wykazu prac włączonych do cyklu habilitacyjnego - prace ujęte jako osiągnięcie naukowe wraz z oświadczeniami współautorów dotyczącymi wkładu w ich powstawanie oraz załączone do dossier egzemplarze publikacji składających się na tzw. osiągnięcie naukowe oraz o lekturę dostępnych w bibliotecznych bazach danych innych publikacji Habilitantki.

Dane osobowe i przebieg pracy zawodowej:

Dr n. med. Joanna Konopińska urodziła się 23 maja 1980 roku w Białymstoku. Dyplom lekarza uzyskała w 2005 roku w Akademii Medycznej w Białymstoku. Po odbyciu rocznego stażu podyplomowego rozpoczęła pracę w Klinice Okulistyki AM w Białymstoku, kierowanej przez prof. Zofię Mariak. W latach 2007-2011 była słuchaczem studiów

doktoranckich na Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku. Równocześnie w latach 2005-2020 była zatrudniona w Samodzielnym Publicznym Szpitalu Klinicznym w Białymstoku.

Po odbyciu szkolenia specjalizacyjnego w latach 2006-2011, zdała w 2012 roku Państwowy Egzamin Specjalizacyjny, uzyskując tytuł specjalisty w dziedzinie okulistyki.

W roku 2012 uzyskała stopień doktora nauk medycznych na podstawie pracy „Wpływ fakoemulsyfikacji zaćmy na głębokość komory przedniej i szerokość kąta przesączania w oczach z jaskrą” promotorem której była Prof. dr hab. n. med. Zofia Mariak.

Dr n.med. Joannę Konopińską cechowało i cechuje dążenie do ustawicznego podnoszenia kwalifikacji naukowych i zawodowych. Odbiła dwa staże chirurgiczne w Klinice Okulistyki Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie, które zaowocowały wprowadzeniem do macierzystej jednostki technik mało- i minimalnie-inwazyjnych operacji jaskry, jak też nawiązaniem współpracy naukowej, w wyniku której ukazały się wspólne publikacje w prestiżowych czasopismach naukowych. Ponadto Habilitantka uczestniczyła w licznych kursach i szkoleniach, m.in. w zakresie diagnostyki i leczenia zachowawczego oraz operacyjnego jaskry.

Działalność kliniczna

Dr n. med. Joanna Konopińska posiada 15-letni staż okulistyczny, w tym 9 lat po zdobyciu specjalizacji dlatego można uznać, iż działalność kliniczna, obok osiągnięć naukowych, stanowi poczesne miejsce w jej działalności zawodowej. Habilitantka w autoreferacie opisała swoje dokonania w tym zakresie. Podała jakie działy chirurgii oka najbardziej ją interesują, w jakich już zdobyła doświadczenie i w jakim kierunku szczególnie chciałaby dalej rozwijać swoje zainteresowania zawodowe. Informacje te znajdują potwierdzenie w poszczególnych częściach autoreferatu, są zawarte w publikacjach naukowych kandydatki, jak również wynikają z jej obecności w środowisku polskiej okulistyki.

Wydaje się, iż jest to czas zupełnie wystarczający, aby zdobyć odpowiednie doświadczenie zawodowe. Warto w tym miejscu podkreślić, że swoją szkołę zawodu odebrała w jednym z najbardziej renomowanych w kraju oddziałów klinicznych okulistyki – Wojskowym Instytucie Medycznym w Warszawie, kierowanym przez profesora Marka Rękasa.

Podsumowując tę część recenzji stwierdzam, że Dr Joanna Konopińska jest lekarzem okulistą - specjalistą z kilkunastoletnim stażem zawodowym, a tematyka naukowa większości jej publikacji dotyczy zagadnień czysto klinicznych, co w moim przekonaniu, wzmacnia

argumentację na rzecz uznania dorobku naukowego aplikanta - klinicysty jako szczególnego wkładu w rozwój reprezentowanej przez niego dziedziny wiedzy klinicznej.

Działalność organizacyjna:

Dr n. med. Joanna Konopińska prowadzi szeroko zakrojoną działalność organizacyjną. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Okulistycznego (PTO) i jednocześnie przewodniczącą Oddziału Podlaskiego PTO. Jako Przewodnicząca Podlaskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Okulistycznego (od 2019 r.) zorganizowała 6 posiedzeń naukowych na które zapraszała wykładowców z Podlasia i innych regionów Polski.

Zorganizowała współpracę i prowadzi wspólne projekty naukowe z placówkami naukowymi za granicą (Colima-Meksyk) oraz w Polsce (Warszawa, Lublin). Uzyskała liczne granty uczelniane oraz była laureatką stypendium unijnego Unii Europejskiej w ramach „Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki Priorytet VIII – Regionalne Kadry Gospodarki, Działanie 8.2, Transfer wiedzy” a także prowadziła projekt KBN pt. „Wpływ fakoemulsyfikacji zaćmy na głębokość komory przedniej i szerokość kąta przesaczenia w oczach z jaskrą”.

Dr n. med. Joanna Konopińska ma widoczny udział w działaniach organizacyjnych Konferencji Naukowych. Zorganizowała i prowadziła dwudniową Konferencję Szkoleniową Oddziału Podlaskiego PTO z udziałem gości zagranicznych o tematyce „Chirurgia Okulistyczne 3D”. Była również współorganizatorem I Konferencji Naukowej pod patronatem Stowarzyszenia Chirurgów Okulistów Polskich (SCOP), która miała miejsce w Białymstoku w 2019r.

Jest Koordynatorem ds. leczenia jaskry w Klinice Okulistyki USK i głównym wykonawcą operacji przeciwjaskrowych w Klinice, jest Kierownikiem Poradni Okulistycznej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego. Organizowała indywidualne szkolenia praktyczne dla okulistów z zakresu kanalooplastyki.

W latach 2015, 2016 i 2017 była organizatorem „Białych Niedzieli” - bezpłatnych, masowych badań profilaktycznych, mających na celu wczesne wykrywanie jaskry.

Brała udział w organizowaniu badań przesiewowych w kierunku jaskry podczas Światowego Tygodnia Jaskry „Polscy okuliści kontra jaskra” w 2019r.

Od 2018 roku jest opiekunem Koła Naukowego przy Klinice Okulistyki, aktywnie organizując prace Koła.

Działalność dydaktyczno-wychowawcza

Dr n. med. Joanna Konopińska jako słuchacz studiów doktoranckich w Akademii Medycznej w Białymstoku prowadziła zajęcia dydaktyczne z zakresu okulistyki: ćwiczenia, wykłady i seminaria ze studentami polsko i anglojęzycznymi. Od 2018 roku do chwili obecnej prowadzi Studenckie Koło Naukowe działające przy Klinice Okulistyki, w ramach którego przygotowano kilka ciekawych publikacji w międzynarodowych czasopismach posiadających impact factor. Prace powstałe w ramach działalności Koła Naukowego, były prezentowane na kongresach studenckich kół naukowych w kraju i zagranicą. Habilitantka udziela się również w ogólnouczelnianym ruchu naukowym studentów: m.in. zdobywa środki i organizuje uczelniane konferencje studenckich kół naukowych oraz zasiada w jury sesji naukowych.

Z działalnością dydaktyczną i popularyzującą naukę wychodzi również poza macierzystą uczelnię, m.in. uczestnicząc w organizacji i biorąc udział w konferencjach Stowarzyszenia Chirurgów Okulistów Polskich, czy organizując warsztaty z kanaloplastyki dla innych chirurgów okulistów z Polski.

Jest kierownikiem szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie okulistyki 3 rezydentów.

Zrecenzowała wiele prac nadesłanych do druku, m.in. do czasopisma Journal of Clinical Medicine, Clinical Ophthalmology, International Journal of General Medicine, Scientific Reports a także na zaproszenie od Wydawnictwa Naukowego Tygiel do sporządziła recenzję monografii habilitacyjnej pt. „Wczesna wykrywalność jaskry w zależności od poziomu ciśnienia wewnątrzgałkowego – trudności diagnostyczne”.

Oceniając działalność dydaktyczno-wychowawczą Habilitantki należy stwierdzić, że w czasie kilkunastu lat życia zawodowego zajmowała się dydaktyką przed- i podyplomową w swojej macierzystej Klinice i Uczelni. Zatem można uznać, że dr n. med. Joanna Konopińska jest doświadczonym i odpowiednio wyszkolonym nauczycielem akademickim, gotowym do przejścia do dalszych etapów pracy dydaktycznej, związanej z opieką nad innymi pracownikami naukowymi i promowaniem prac doktorskich.

Ocena dorobku naukowego:

1. Liczba i rodzaj publikacji oraz ich ocena bibliometryczna

Spis publikacji dr n. med. Joanny Konopińskiej obejmuje **32** publikacje pełnotekstowe o łącznej punktacji **IF 42,435; MNiSW 2265**, w tym: **18** prac oryginalnych: **14** opublikowanych w recenzowanych czasopismach posiadających IF (łącznie punktacja

35,453 IF i 1370 MNiSW), 6 prac oryginalnych opublikowanych w recenzowanych czasopismach bez IF (**380 MNiSW**); **2** prace poglądowe opublikowanych w czasopismach z IF (**IF 4,017**) i **5** bez IF o łącznej punktacji **375 pkt MNiSW**; **2** prace kazuistyczne opublikowane w czasopismach z IF **2,965 (140 pkt MNiSW)**.

Uzupełnieniem jest **17** opublikowanych streszczeń konferencyjnych (10 międzynarodowych i 7 krajowych).

Liczba cytowań wg Web of Science wynosi **31** (wg Core Collection), Indeks Hirscha wg bazy Web of Science wynosi **4**.

Na uwagę zasługuje fakt, iż wizyta na portalu Web of Science pozwala aktualnie zidentyfikować 46 publikacji z udziałem Habilitantki (w chwili składania autoreferatu było ich 32), i w rzeczywistości aktualny wskaźnik jest imponujący i wynosi aż **90.146**, co dowodzi jak aktywnym jest naukowcem. Warto z uznaniem zauważyć, że dr Joanna Konopińska jest pierwszym autorem w publikacjach zamieszczonych w najwyżej punktowanych czasopismach okulistycznych: Journal of Medical Science czy Scientific Reports.

Tak więc patrząc z formalnego, opartego na bibliometrii punktu widzenia należy uznać, że dorobek naukowy Habilitantki jest znaczny, w większości składa się z prac oryginalnych, przy tym osobisty jej wkład w przygotowanie tych opracowań jest znaczący, lub nawet decydujący, o czym świadczą pierwsze autorstwa większości publikacji. Jej dorobek naukowy jest znacznie powiększony po uzyskaniu stopnia dr n. med. Tym samym spełnia warunki stawiane ustawowo oraz zwyczajowo kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

2. Omówienie i ocena tematyki badawczej dorobku naukowego Habilitantki.

Zainteresowania naukowe habilitantki są od wczesnych lat pracy ściśle ukierunkowane i dotyczą przede wszystkim zagadnień związanych z diagnostyką i leczeniem jaskry.

Zainteresowania naukowe Habilitantki poza opisanymi w cyklu można podzielić na kilka grup tematycznych obejmujących:

1. Pokażne miejsce w dorobku naukowym dr Konopińskiej zawierają ściśle kliniczne opracowania dotyczące różnorodnych metod chirurgii jaskry. Ponieważ Habilitantka zajęła się tematem kanaloplastyki, innowacyjnej małoinwazyjnej metody leczenia jaskry w tej tematyce opublikowała 3 prace: 1) „Canaloplasty in the treatment of primary open-angle glaucoma: patients' selection and perspectives”. 2) “Canaloplasty and phacocanaloplasty:

a review of complications and their management”, 3) “Mini-canaloplasty as a modified technique for the surgical treatment of open-angle glaucoma”. Jest to o tyle interesujące, iż ta interesująca metoda operacji u pacjentów z jaskrą, uważana jest za dosyć trudną technicznie i jedynie nieliczne ośrodki w Polsce wykonują ją u pacjentów w sposób rutynowy.

2. Kolejnym bardzo interesującym zagadnieniem będącym w zakresie zainteresowań Habilitantki, a mającym odzwierciedlenie w cyklu publikacji, to leczenia za pomocą mikroinwazyjnej chirurgii jaskry z zastosowaniem implantów iStent. W tej tematyce opublikowała prace: „Mid-term evaluation of the safety and efficacy of the iStent trabecular micro-bypass system combined with phacoemulsification.”; „Treatment of open-angle glaucoma with iStent implantation combined with phacoemulsification in polish Caucasian population.”; “Effectiveness of iStent trabecular micro-bypass system combined with phacoemulsification vs. phacoemulsification alone in patients with glaucoma and cataract depending on the initial intraocular pressure”. Ważne jest, iż w publikacjach tych autorka analizuje różne aspekty leczenia za pomocą jednego z najmniejszych implantów okulistycznych, a ta metoda operacyjna ma lepszy profil bezpieczeństwa w porównaniu do standardowej trabekulektomii. Podsumowaniem doświadczeń klinicznych Autorki w tym zakresie jest praca poglądowa „Microinvasive glaucoma surgery: a review of Schlemm’s canal-based procedures”.

3. Kolejnym kierunkiem zainteresowań naukowych i klinicznych Habilitantki są badania ultrabiomikroskopowe. Opublikowane prace z tego zakresu dotyczące morfometrii różnych zmian tęczówki i okolic kąta przesączania, to „The effectiveness of ultrasound biomicroscopic and anterior segment optical coherence tomography in the assessment of anterior segment tumors: long-term follow-up” oraz “Clinical features of iris cysts in long-term follow-up”. Obie prace oparte są na obszernym materiale klinicznym badań obrazowych, dobrze opracowanej metodologii, właściwej ich interpretacji oraz na ścisłej konfrontacji z obszernym, systematycznym przeglądem piśmiennictwa. Należy zauważyć, iż wyniki tych opracowań są bardzo cenne pod względem klinicznym ponieważ mogą znaleźć odzwierciedlenie we wczesnej diagnozie potencjalnie niebezpiecznych zmian nowotworowych w gałce ocznej.

4. Badania satysfakcji pacjentów: dr n. med. Joanna Konopińska zajęła się również bardzo aktualnym problemem, którym są badania satysfakcji pacjentów. Ten temat zawarła w grupie publikacji, opartej o własne doświadczenia chirurgiczne. Te prace odnoszące się do

subiektywnych odczuć pacjentów związanych z operacyjnym leczeniem zaćmy, są o tyle ciekawe, że przedstawiają spojrzenie pacjenta na rutynowe procedury wykonywane podczas fakoemulsyfikacji. Publikacje "Comparison of subjective preoperative experiences of patients before first- or second-eye"; "Cataract surgeries" oraz "Subjective opinions of patients about step-by-step cataract surgery preparation" dotyczą analizy bodźców bólowych w czasie operacji zaćmy. Z kolei praca "Comparison of auditory sensations in patients who underwent cataract phacoemulsification surgery in the first and second eye" analizuje doznania słuchowe pacjentów w trakcie zabiegu. Jest to kolejny eksperyment Habilitantki którego wyniki można zastosować w pracy klinicznej i poprawić pośrednio wyniki przeprowadzanych operacji.

5. Tematyka aktualnej pandemii COVID-19 również znalazła odzwierciedlenie w publikacjach Habilitantki. Wszystkie powstałe w ciągu ostatniego roku i opublikowane w profilowych czasopismach klinicznych. Habilitantka porusza w nich takie zagadnienia jak stosunek rezydentów do szczepień przeciwko COVID-19, problemy psychologiczne osób narażonych na Covid-19 (jak stres i samotność), a także wpływ epidemii na stopień realizacji programu specjalizacji z okulistyki. Pozytywny aspekt płynący z tych badań to korzystne opinie dotyczące szkolenia wirtualnego lub przy użyciu symulatorów. Jeśli prawdą jest, że metody wirtualne okażą się tak samo skuteczne jak metody tradycyjne wówczas będzie możliwe uzyskanie wysokiego poziomu wykształcenia młodych lekarzy.

Ocena ogólna dorobku naukowego dr n. med. Joanny Konopińskiej pozwala stwierdzić, że Habilitantkę odznacza znaczna aktywność na polu naukowo-badawczym. Przede wszystkim, posiada ogromną erudycję w dziedzinie okulistyki oraz temperament badacza, które pozwalają jej podejmować rozmaite i różnokierunkowe przedsięwzięcia badawcze. Przy tym nie unika też tematów dosyć nawet odległych od okulistyki. Wszystkie jej opracowania łączy prawidłowe ugruntowanie tematu w literaturze, przemyślana metodologia oraz staranność w prowadzeniu sprawozdania naukowego. Łącząc te wszystkie cechy można stwierdzić, że Habilitantka posiada profesjonalny warsztat naukowo-badawczy, nieczęsto spotykany wśród klinicystów.

Wysoko oceniam merytoryczne walory badań w których Habilitantka brała udział bądź je prowadziła, jak również jej udział w ich powstaniu. To zdecydowanie tematy najbardziej aktualne i wnoszące wiele zarówno do nauki jak i praktyki.

Podsumowując dorobek naukowo-badawczy dr n. med. Joanny Konopińskiej z całym przekonaniem stwierdzam, iż jest on znaczący. W publikacjach wykazuje dużą przydatność

uzyskanych wyników w praktyce klinicznej. Dorobek naukowy mimo, iż jest różnorodny ale za razem spójny i zwarty tematycznie, dotyczy istotnych problemów klinicznych, jest wykładnikiem jej wieloletniego ukierunkowanego rozwoju badawczego i stanowi ważny rozdział w jej życiu zawodowym. A tematyka zawarta w pracy wykazanej jako osiągnięcie naukowe, będące podstawą ubiegania się o stopień naukowy wynikają z całego jej dotychczasowego dorobku.

3. Ocena osiągnięcia naukowego będącego podstawą postępowania habilitacyjnego

Osiągnięcie naukowe zatytułowane „Skuteczność i profil bezpieczeństwa łączonych zabiegów przeciwjaskrowych”, wskazane jako podstawa postępowania habilitacyjnego zawarte jest w cyklu **czterech prac** z pierwszym autorstwem Habilitantki, opublikowanych w wysoko punktowanych czasopismach o profilu klinicznym, których łączny **IF wynosi 10.95** punktów. Tematy poszczególnych prac odnoszą się do różnych zabiegów chirurgii jaskry, których wspólnym pierwiastkiem jest charakter łączony tych zabiegów z fakoemulsyfikacją zaćmy.

W cyklu tych artykułów Habilitantka postanowiła poszukać obiektywnych czynników, które skłaniały doświadczonego chirurga do podjęcia określonej decyzji o indywidualnym doborze zabiegu chirurgicznego. Kolejne prace obrazują rozwój zawodowy Habilitantki który koresponduje z aktualnym trendem w chirurgii jaskry: oprócz stosowania klasycznej chirurgii penetrującej, stopniowe wprowadzanie do instrumentarium minimalnie inwazyjnych metod chirurgicznych, które cechuje duży profil bezpieczeństwa, co umożliwia ich stosowanie już we wczesnych etapach leczenia neuropatii jaskrowej.

Pierwsza praca: „Prospective randomized study comparing combined phaco-ExPress and phacotrabeculectomy in open angle glaucoma treatment: 12- month follow-up” zawiera bardzo ważne spostrzeżenie. Jak się okazało, pacjenci u których implantowany jest seton Ex-Press mają większą roczną utratę komórek śródbłonka rogówki w porównaniu z pacjentami po trabekulektomii. Jest to szczególnie ważne zagadnienie, gdyż pacjenci z jaskrą niejednokrotnie mają zmniejszoną gęstość komórek śródbłonka, wywołaną zwyżkami ciśnienia wewnątrzgałkowego, czy przewlekłym stosowaniem leków przeciwjaskrowych. Z pracy tej płynie ważny wniosek, iż każdorazowo przed zabiegiem należy przeanalizować dokładnie zarówno jakość jai liczbę komórek śródbłonka rogówki. Zaleca u pacjentów młodszych, z przewidywaną dłuższą średnią życia, pomimo atrakcyjności zabiegu z użyciem implantu Ex-Press wywołanego jego mniejszą inwazyjnością, zdecydować się na klasyczną trabekulektomię.

Druga publikacja: "Phacotrabeculectomy versus phaco with implantation of the Ex-Press device: surgical and refractive outcomes – a randomized controlled trial" Autorka po raz kolejny porównuje te dwa rodzaje zabiegów tym razem w zależności od wpływu na błąd refrakcji po zabiegu, wywołany ręką chirurga, a skutkujący niejednokrotnie koniecznością noszenia okularów przez pacjenta po zabiegu. Jak się okazuje, obie te operacje wywierają podobny wpływ na refrakcję pooperacyjną. Mimo, iż w literaturze światowej znajdujemy dość liczne prace wskazujące, iż po trabekulektomii występuje astygmatyzm indukowany interwencją chirurgiczną, do tej pory nie było jednak tego tematu w odniesieniu do implantacji setonu Ex-Press. Z tej pracy można również wnioskować o dużej wprawie Habilitantki w wykonywaniu takich zabiegów, świadczą o tym zaprezentowane wyniki, w odniesieniu do wielkości astygmatyzmu pooperacyjnego, które wypadają bardzo dobrze na tle dotychczasowych danych w piśmiennictwie.

Trzecia publikacja: „A prospective, randomized study of the effect of fixation sutures during phacotrabeculectomy on intraocular pressure and incidence of ptosis” w tej pracy dr n med. Joanna Konopińska prowadzi próbę poszukiwania czynników, które mogłyby zwiększyć skuteczność zabiegów przeciwjaskrowych. Jak wiadomo zabiegi klasyczne są związane z poduszką filtracyjną, której wadą jest naturalna tendencja do włóknienia po zabiegu, co z kolei powoduje stopniowy wzrost ciśnienia wewnątrzgałkowego, który może wystąpić wraz z czasem, który upłynął po zabiegu. W tej publikacji próbuje rozstrzygnąć czy sposób fiksacji gałki ocznej podczas operacji może wpływać na procesy naprawcze spojówki, a przez to wpływać na funkcję poduszki filtracyjnej. Jak się okazuje nie było takiego wpływu który by osiągnął wartość istotną statystycznie, natomiast uwidocznił się trend w postaci lepszej ostrości wzroku u pacjentów z fiksacją rogówkową. Jest to bardzo ciekawa obserwacja kliniczna, z całą pewnością warta rozwinięcia i kontynuowania tematu.

Czwarta praca z cyklu to: "The effectiveness of first-generation iStent microbypass implantation depends on initial intraocular pressure: 24-month follow-up-prospective clinical trial". Omawia ona wspomniany zwrot w kierunku zabiegów minimalnie inwazyjnych, które przez ostatnią dekadę są coraz bardziej popularne w chirurgii jaskry. Ponieważ kwalifikacja i wybór odpowiednich pacjentów do tego rodzaju zabiegów jest bardzo ważna. Habilitantka postanowiła w warunkach klinicznych sprawdzić, czy teoria prezentowana przez znanego badacza Batista i współpracowników, która mówi iż przy wysokich wartościach ciśnienia wewnątrzgałkowego ściana kanału Schlemma wpukła się w światło kanałów kolektorów uniemożliwiając odpływ cieczy wodnistej, ma odzwierciedlenie w praktyce klinicznej. Autorka zaplanowała eksperyment kliniczny w którym porównała skuteczność zabiegów z

zastosowaniem iStentów u pacjentów w zależności od ciśnienia przed operacją. Wnioski płynące z przeprowadzonego eksperymentu wskazują, iż nawet prawidłowo wszczepiony iStent do kanału Schlemma nie spełni swojej roli, jeżeli kanały kolektory, stanowiące kolejne piętro odpływu cieczy wodnistej z oka, nie będą drożne. Do zjawiska tego dochodzi przy wartościach ciśnienia 25 mmHg lub więcej, i w takich przypadkach korzystnym rozwiązaniem jest wybranie innego rodzaju operacji. Z doświadczenia tego płynie ważny wniosek, iż podczas kwalifikacji pacjenta do chirurgii jaskry, należy wziąć również pod uwagę potencjalną wydolność dystalnych dróg odprowadzających ciecz wodnistą z oka.

Publikacje, które stanowią cykl habilitacyjny wykonane na badaniach, które przeprowadzone zostały w sposób prospektywny, randomizowany na dużej grupie pacjentów (240 własnoręcznie wykonanych zabiegów i 40 operacji wykonanych w innym wiodącym ośrodku okulistycznym). Wiadomo, iż ten model badania jest najbardziej wartościowy w doświadczeniach klinicznych, niesie najbardziej obiektywne wyniki i wnioski. Dodatkowo wymaga wiele pracy, umiejętności planowania i zdolności organizacyjnych, czym wykazała się Habilitantka. Samodzielnie zaprojektowała przedsięwzięcie badawcze, konsekwentnie je wykonała, dodatkowo trafnie aczkolwiek równocześnie powściągliwie wyciągnęła wnioski, co świadczy o jej profesjonalizmie naukowym. Potwierdza to fakt opublikowania wszystkich prac w wysokich rangą, impaktowanych czasopismach zagranicznych po wnikliwych recenzjach. Udział Habilitantki w każdym z tych opracowań był znaczący od pomysłu i zaplanowania badania, poprzez zebranie i opracowanie danych klinicznych oraz precyzyjne przedstawienie i przedyskutowanie wyników, zawsze w konfrontacji z profesjonalnie wyselekcjonowanym piśmiennictwem. W mojej opinii dr n. med. Joanna Konopińska swoim opracowaniem wniosła nie tylko znaczący wkład w rozwój chirurgii jaskry, ale również udowodniła, że ma wszelkie kwalifikacje do stworzenia własnej „szkoły naukowej”, aby dawać innym młodym naukowcom przykład w zakresie naukowych technik badawczych.

Oceniane osiągnięcie naukowe jest dowodem głębokiej znajomości tematu, wieloletniego doświadczenia klinicznego, które zostało wykorzystane zarówno przy planowaniu jak i wykonaniu prac. Praca ta jest oryginalnym wkładem autorki do wiedzy na ten temat.

Działalność naukową Habilitantki oceniam wysoko, jako dydaktyka, lekarza praktyka, o szerokich horyzontach myślowych, która posiada znaczące doświadczenie kliniczne. W sposób znaczący przyczyniła się do rozszerzenia wiedzy w prezentowanej przez siebie

dziedzinie dzięki połączeniu swojego doświadczenia naukowo-klinicznego z wiadomościami teoretycznymi.

Podsumowując, uważam, iż na podstawie całokształtu dotychczasowego dorobku naukowego, działalności dydaktycznej i organizacyjnej oraz przedstawionego do oceny osiągnięcia naukowego pt.: **„Skuteczność i profil bezpieczeństwa łączonych operacji przeciwjaskrowych”**, doktor nauk medycznych Joanna Konopińska spełnia ustawowe warunki przewidziane dla nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Wnoszę więc do Senatu Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku wniosek o dopuszczenie dr n. med. Joanny Konopińskiej do dalszych etapów celem nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie „nauki medyczne”

Prof. dr hab. n. med. Ewa Mrukwa-Kominek

KIEROWNIK
Katedry Okulistyki
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach

prof. dr hab. n. med. Ewa Mrukwa-Kominek